

Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (fjärde avdelningen)

den 6 september 2013*

”Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder mot Iran för att hindra spridning av kärnvapen — Frysning av penningmedel — Motiveringsskyldighet — Rätten till försvar — Rätt till ett effektivt domstolsskydd — Oriktig bedömning”

I mål T-493/10,

Persia International Bank plc, London (Förenade kungariket), inledningsvis företrädd av S. Gadhia, S. Ashley, solicitors, D. Anderson, QC, och R. Blakeley, barrister, därefter av S. Ashley, S. Jeffrey, A. Irvine, solicitors, D. Wyatt, QC, och R. Blakeley,

sökande,

mot

Europeiska unionens råd, företrädd av M. Bishop och A. Vitro, båda i egenskap av ombud,

svarande,

med stöd av

Europeiska kommissionen, företrädd av S. Boelaert och M. Konstantinidis, båda i egenskap av ombud,

intervenient,

angående dels en talan om ogiltigförklaring av rådets beslut 2010/413/Gusp av den 26 juli 2010 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av gemensam ståndpunkt 2007/140/Gusp (EUT L 195, s. 39), rådets genomförandeförordning (EU) nr 668/2010 av den 26 juli 2010 om genomförande av artikel 7.2 i förordning (EG) nr 423/2007 om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 195, s. 25), rådets beslut 2010/644/Gusp av den 25 oktober 2010 om ändring av beslut 2010/413 (EUT L 281, s. 81), rådets förordning (EU) nr 961/2010 av den 25 oktober 2010 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av förordning (EG) nr 423/2007 (EUT L 281, s. 1), rådets beslut 2011/783/Gusp av den 1 december 2011 om ändring av beslut 2010/413 (EUT L 319, s. 71), rådets genomförandeförordning (EU) nr 1245/2011 av den 1 december 2011 om genomförande av förordning (EU) nr 961/2010 (EUT L 319, s. 11) samt av rådets förordning (EU) nr 267/2012 av den 23 mars 2012 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av förordning (EU) nr 961/2010 (EUT L 88, s. 1), i de delar som dessa rättsakter avser sökanden, dels ett yrkande om att tribunalen ska fastställa att artikel 7.2 d i rådets förordning (EG) nr 423/2007 av den 19 april 2007 om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 103, s. 1), artikel 16.2 a i förordning nr 961/2010 och artikel 23.2 i förordning nr 267/2012 inte kan tillämpas på sökanden,

meddelar

* Rättegångsspråk: engelska.

TRIBUNALEN (fjärde avdelningen),

sammansatt av ordföranden I. Pelikánová (referent), samt domarna K. Jürimäe och M. van der Woude, justitiesekreterare: handläggaren N. Rosner,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 3 juli 2012,

följande

Dom*

[utelämnas]

Förfarandet och parternas yrkanden

- 22 Persia International Bank plc (nedan kallad banken) har genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 7 oktober 2010 väckt förevarande talan.
- 23 Genom handling som inkom till tribunalens kansli den 5 november 2010 justerade banken sina yrkanden med anledning av att beslut 2010/644 och förordning nr 961/2010 antagits den 25 oktober 2010.
- 24 Europeiska kommissionen ansökte genom handling som inkom till tribunalens kansli den 14 januari 2011 om att få intervensera i målet till stöd för rådets yrkanden. Ordföranden på tribunalens fjärde avdelning biföll denna ansökan genom beslut av den 8 mars 2011.
- 25 Genom handling som inkom till tribunalens kansli den 24 januari 2012 justerade banken sina yrkanden med anledning av att beslut 2011/783 och genomförandeförordning (EU) nr 1245/2011 antagits den 1 december 2011 och yrkade vidare att de angripna rättsakterna, i förekommande fall, ska ogiltigförklaras med omedelbar verkan.
- 26 Genom handling som inkom till tribunalens kansli den 23 april 2012 justerade banken sina yrkanden med anledning av att förordning nr 267/2012 antagits den 23 mars 2012.
- 27 Tribunalen (fjärde avdelningen) beslutade, på grundval av referentens rapport, att inleda det muntliga förfarandet. Som en åtgärd för processledning enligt artikel 64 i dess rättegångsregler ställde tribunalen skriftliga frågor till parterna och anmodade dem att ange vilka konsekvenser de anser att domstolens dom av den 13 mars 2012 i mål C-380/09 P, Melli Bank mot rådet, har för förevarande mål. Vidare ställde tribunalen frågor angående antalet styrelseledamöter i banken, hur de tillsätts och uppmanade parterna att uttala sig i frågan huruvida bankens talan kan upptas till sakprövning såvitt avser den fjärde grunden. Parterna besvarade tribunalens frågor.
- 28 Banken angav i sitt svar på tribunalens frågor, vilket inkom till tribunalens kansli den 8 juni 2012, att den inte längre åberopade den tredje grunden, som avser att artikel 20.1 b i beslut 2010/413, artikel 7.2 d i förordning nr 423/2007, artikel 16.2 a i förordning nr 961/2010 och artikel 23.2 i förordning nr 267/2012 är oproportionerliga och därför rättsstridiga.
- 29 Parterna utvecklade sin talan och svarade på tribunalens frågor vid förhandlingen den 3 juli 2012.

* I förevarande dom återges endast de punkter som tribunalen funnit det vara ändamålsenligt att publicera.

- 30 Genom tribunalens beslut (fjärde avdelningen) av den 4 september 2012 återupptogs det muntliga förfarandet för att till handlingarna i målet lägga bankens synpunkter på domstolens ordförandes beslut av den 19 juli 2012 i mål C-110/12 P(R), Akhras mot rådet, och inhämta övriga parter anmärkningar. Det muntliga förfarandet avslutades på nytt den 4 oktober 2012.
- 31 Banken har yrkat att tribunalen ska
- ogiltigförklara, med omedelbar verkan, punkt 4 i tabell B i bilaga II till beslut 2010/413, punkt 2 i tabell B i bilagan till rådets genomförandeförordning nr 668/2010, punkt 4 i tabell B, avsnitt I, i bilagan till beslut 2010/644, punkt 4 i tabell B i bilaga VIII till förordning nr 961/2010, beslut 2011/783, genomförandeförordning nr 1245/2011 och punkt 4 i tabell B, avsnitt I, i bilaga IX i förordning nr 267/2012, i de delar som dessa rättsakter avser banken,
  - fastställa att artikel 7.2 d i förordning nr 423/2007, artikel 16.2 a i förordning nr 961/2010 och artikel 23.2 i förordning nr 267/2012 inte kan tillämpas på banken,
  - förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.
- 32 Rådet och kommissionen har yrkat att tribunalen ska
- ogilla talan,
  - förplikta banken att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

[utelämnas]

Prövning i sak

[utelämnas]

Den första grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten, principen om iakttagande av rätten till försvar och rätten till ett effektivt domstolsskydd

[utelämnas]

– Åsidosättande av bankens rätt till försvar och rätt till ett effektivt domstolsskydd genom att rådet inte lämnat banken tillräckliga upplysningar om de restriktiva åtgärder som vidtogs mot den

- 78 Banken har gjort gällande att den, trots upprepade påstötningar hos rådet, inte fått tillräckliga upplysningar om de restriktiva åtgärderna mot den och mot Bank Mellat. Bland annat fick banken inga uppgifter om vilken bevisning som anförts för påståendet att Bank Mellat är inblandad i kärnvapenspridning. Banken har härvid betonat att det förslag till restriktiva åtgärder som meddelades i skrivelsen av den 13 september 2010 liksom i bilagan till dupliken var olämpligt samt att sistnämnda förslag tillkännagavs för sent.
- 79 Banken anser att meddelandet av dessa uppgifter inte innebar att den på ett verksamt sätt kunde yttra sig över de restriktiva åtgärderna mot banken och mot Bank Mellat. Meddelandet är inte heller av sådant slag att bankens fall kan anses ha fått en rättvis prövning.

- 80 Rådet har, med stöd av kommissionen, hävdad att bankens argument saknar grund. Rådet har bland annat anfört att det meddelat banken förslaget att anta restriktiva åtgärder så snart det erhöll godkännande från de medlemsstater som förslaget kom från.
- 81 Tribunalen finner att det för det första följer av prövningen i punkterna 62–77 ovan att skälen 1, 4 och 5 som rådet åberopat gentemot Bank Mellat liksom motiveringen avseende banken själv – såsom dessa följer av de angripna rättsakterna och de förslag till antagande av restriktiva åtgärder som meddelats banken – är tillräckligt precisa. Skälen 2, 3, 6 och 7 som rådet anfört gentemot Bank Mellat är däremot vaga och utgör ett åsidosättande av bankens rätt till försvar samt av dess rätt till ett effektivt domstolsskydd.
- 82 Det ska vidare noteras att förslaget till antagande av restriktiva åtgärder meddelades banken den 13 september 2010, det vill säga innan den frist som rådet fastställt för banken att inkomma med yttrande löpte ut, den 25 september 2010. Det har således inte skett något åsidosättande av rätten till försvar i detta avseende.
- 83 Det förslag som bilagts dupliken meddelades däremot efter det att den frist som nämns i punkt 82 ovan hade löpt ut.
- 84 Tribunalen finner dock att rådet inte kan vinna framgång med argumentet att den berörda medlemsstatens godkännande krävs. När rådet har för avsikt att grunda sig på omständigheter som kommer från en medlemsstat för att vidta restriktiva åtgärder mot en enhet, måste rådet, innan det vidtar nämnda åtgärder, försäkra sig om att dessa uppgifter kan meddelas den berörda enheten i god tid dessförinnan, så att enheten kan yttra sig över uppgifterna på ett lämpligt sätt.
- 85 Det faktum att rådet i ett sent skede meddelat en handling som den grundat sig på för att anta eller bibehålla restriktiva åtgärder utgör endast ett åsidosättande av rätten till försvar som motiverar ogiltigförklaring av rättsakter som antagits dessförinnan om det är visat att de aktuella restriktiva åtgärderna inte hade kunnat antas eller bibehållas med giltig verkan om det skulle bortses från den handling som meddelats för sent såsom bevisning till nackdel för sökanden.
- 86 Såsom följer av punkterna 70 och 76 ovan innehåller emellertid inte det förslag som bilagts dupliken några ytterligare omständigheter jämfört med de angripna rättsakterna och de förslag som meddelades den 13 september 2010. Att bortse från nämnda förslag såsom bevisning till nackdel för banken påverkar således inte det faktum att antagandet och bibehållandet av de restriktiva åtgärderna mot banken var befogat. Under dessa omständigheter utgör inte den omständigheten att förslaget meddelats för sent skäl för att ogiltigförklara beslut 2010/413, genomförandeförordning nr 668/2010, beslut 2010/644 och förordning nr 961/2010.
- 87 Vad för det tredje avser den omständigheten att banken inte underrättats om bevisningen vill tribunalen anmärka att i enlighet med principen om iakttagande av rätten till försvar är rådet inte skyldigt att lämna andra upplysningar än dem som ingår i handlingarna i ärendet vid rådet. Rådet har i förevarande fall, utan att banken har bestritt detta, förklarat att det bland handlingarna i ärendet inte förekommer någon ytterligare bevisning om Bank Mellats inblandning i spridningen av kärnvapen eller beträffande banken själv. Rådet kan under dessa omständigheter inte lastas för att ha åsidosatt bankens rätt till försvar och dess rätt till ett effektivt domstolsskydd genom att inte ha underrättat om bevisningen.

[utelämnas]

Den andra grunden: Oriktig bedömning av frågan huruvida banken ägs eller kontrolleras av Bank Mellat

- 101 Banken har gjort gällande att den inte ägs av Bank Mellat och att den inte heller tillhör Bank Mellat i den mening som avses i artikel 7.2 d i förordning nr 423/2007, artikel 20.1 b i beslut 2010/413, artikel 16.2 i förordning nr 961/2010 och artikel 23.2 i förordning nr 267/2012.
- 102 Tribunalens prövning omfattar endast påståendet att Bank Mellat äger 60 procent av kapitalet i banken. Det är förvisso riktigt att allt sedan den 24 januari 2012 är även Bank Tejarat, bankens andra aktieägare, föremål för restriktiva åtgärder som antagits med stöd av beslut 2010/413, förordning nr 961/2010 och förordning nr 267/2012. Den omständigheten åberopades emellertid av rådet först vid förhandlingen och återfinns inte i skälen till de angripna rättsakterna. Den kan därför inte beaktas inom ramen för lagenlighetsprövningen.
- 103 Det framgår härvid av rättspraxis att när tillgångarna hos en enhet om vilken det har fastställts att den deltar i kärnvapenspridning fryses, föreligger det en icke försumbar risk för att denna enhet utövar påtryckningar på de enheter som den äger eller kontrollerar, eller som tillhör den, för att kringgå verkan av de åtgärder som vidtagits mot den. Rådets åtgärd att frysa dessa enheters tillgångar, såsom den framgår av artikel 7.2 d i förordning nr 423/2007, artikel 20.1 b i beslut 2010/413, artikel 16.2 i förordning nr 961/2010 och artikel 23.2 a i förordning nr 267/2012, är således nödvändig och ändamålsenlig när det gäller att säkerställa att åtgärderna är effektiva och att de inte kringgås (se, för ett liknande resonemang och analogt, domen i det ovannämnda målet Melli Bank mot rådet, punkterna 39 och 58).
- 104 Enligt samma rättspraxis är villkoret om ägande i artikel 20.1 b i beslut 2010/413 och artikel 16.2 a i förordning nr 961/2010 uppfyllt, så snart det står klart att en enhet är helägd av en enhet som anses vara inblandad i kärnvapenspridning (se, analogt, domen i det ovan i punkt 27 nämnda målet Melli Bank mot rådet, punkt 79). Samma slutsats gör sig gällande vad gäller frågan huruvida en enhet tillhör en enhet som anses vara inblandad i kärnvapenspridning, enligt artikel 23.2 a i förordning nr 267/2012.
- 105 Det har i detta avseende inte bestritts att Bank Mellat endast äger 60 procent av kapitalet i banken.
- 106 I motsats till vad rådet och kommissionen har påstått är den regel från rättspraxis som nämns i punkt 104 ovan inte tillämplig. Ägande av 60 procent av bankens kapital medför inte, taget för sig, att kravet på ägande och tillhörande som nämns i punkt 104 ovan är uppfyllt.
- 107 Tribunalen ska därför pröva om det under omständigheterna i målet – bland annat omfattningen av Bank Mellats ägande – föreligger en icke försumbar risk att banken ska kringgå verkan av de åtgärder som har vidtagits mot den själv (se, för ett liknande resonemang och analogt, domen i det ovan i punkt 27 nämnda målet Melli Bank mot rådet, punkt 40).
- 108 Rådet har med stöd av kommissionen gjort gällande att så är fallet då Bank Mellat, i egenskap av majoritetsägare med ett ägande av 60 procent av bankens kapital, kan utse och avsätta dess styrelseledamöter.
- 109 Det framgår härvid av handlingarna i målet att banken har sju styrelseledamöter, varav två oberoende ledamöter som inte har några verkställande uppdrag.
- 110 Det är förvisso riktigt att enligt såväl tillämplig lagstiftning i Förenade kungariket som bankens bolagsordning utses styrelseledamöterna i banken genom beslut av bolagsstämman som antas med enkel majoritet.

- 111 Av den bevisning som banken har lagt fram, vilken inte ifrågasatts av övriga parter, framgår för det första att enligt en överenskommelse mellan bankens aktieägare utsågs endast fyra av styrelseledamöterna av Bank Mellat medan övriga tre utsågs av Bank Tejarat,
- 112 En av de fyra styrelseledamöterna som utsågs av Bank Mellat är vidare en oberoende ledamot som inte har några verkställande uppgifter. Såsom framgår av de omständigheter som banken har åberopat innebär kravet på oberoende – vars iakttagande Financial Services Authority (brittiska finansinspektionen, FSA) kontrollerar i samband med godkännandet av ett bolags styrelseledamöter – bland annat att nämnde ledamot inte på något sätt har några band till bankens aktieägare, varav Bank Mellat.
- 113 Under dessa omständigheter finner tribunalen att Bank Mellat kan utöva inflytande på åtminstone tre av bankens nuvarande sju styrelseledamöter, det vill säga en minoritet av ledamöterna.
- 114 Vid förhandlingen har rådet vidare gjort gällande att de oberoende styrelseledamöterna inte deltar i den dagliga driften av banken, eftersom de inte har några verkställande uppdrag.
- 115 Tribunalen noterar emellertid att såvitt gäller kollektiva beslut fattade av styrelsen görs i bankens bolagsordning ingen skillnad mellan verkställande respektive icke verkställande styrelseledamöter i fråga om beslutsförhet och rösträtt. I detta sammanhang är därför icke verkställande styrelseledamöters ställning densamma som verkställande styrelseledamöters.
- 116 Under förutsättning att rådets argumentation ska förstås så, att den åsyftar den påverkan som vissa av bankens styrelseledamöter som utsetts av Bank Mellat personligen kan utöva inom ramen för sina verkställande uppdrag, kan denna argumentation inte beaktas av två skäl. För det första har nämnda omständighet inte nämnts i motiveringen av de angripna rättsakterna. För det andra är den aktuella argumentationen inte tillräckligt precis. Rådet har nämligen inte angett vare sig de åsyftade ledamöternas identitet, exakt vilka uppdrag de hade eller vilken specifik risk denna omständighet innebär för effektiviteten av de restriktiva åtgärder som vidtagits gentemot Bank Mellat.
- 117 Vidare anmärker tribunalen att det framgår av handlingarna i målet att varje tillsättning av en ny styrelseledamot i banken kräver tillstånd av FSA. Bank Mellat kan därför inte fritt ändra antal och typ av styrelseledamöter i banker, till exempel genom att avskaffa oberoende ledamöter.
- 118 Mot bakgrund av vad som anförts ovan finner tribunalen att det faktum att Bank Mellat äger 60 procent av kapitalet i banken inte under de särskilda omständigheter som råder i målet gör det möjligt att anse att kravet på "ägande" eller "tillhörande", vilket föreskrivs i artikel 7.2 d i förordning nr 423/2007, artikel 20.1 b i beslut 2010/413, artikel 16.2 i förordning nr 961/2010 och artikel 23.2 a i förordning nr 267/2012, är uppfyllt.
- 119 Det förhållandet att 60 procent av bankens kapital tillhör Bank Mellat motiverar inte, ensamt, att restriktiva åtgärder vidtas och bibehålls gentemot banken.
- 120 Eftersom det förhållandet att 60 procent av bankens kapital tillhör Bank Mellat är den enda omständighet tribunalen har möjlighet att beakta (se punkt 102 ovan), ska talan vinna bifall på den andra grunden. Beslut 2010/644, förordning nr 961/2010, beslut 2011/783, genomförandeförordning nr 1245/2011 och förordning nr 267/2012 ska följaktligen ogiltigförklaras i de delar som de avser banken. Det saknas härvid anledning att pröva dels de övriga argument som banken åberopat inom ramen för den andra grunden, dels den femte grunden.

[utelämnas]

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (fjärde avdelningen)

följande:

- 1) **Följande delar i nedanstående rättsakter ogiltigförklaras såvitt de gäller Persia International Bank plc:**
  - punkt 4 i tabell B i bilaga II till rådets beslut 2010/413/GUSP av den 26 juli 2010 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av gemensam ståndpunkt 2007/140/Gusp,
  - punkt 2 i tabell B i bilagan till rådets genomförandeförordning (EU) nr 668/2010 av den 26 juli 2010 om genomförande av artikel 7.2 i förordning (EG) nr 423/2007 om restriktiva åtgärder mot Iran,
  - punkt 4 i tabell B, avsnitt I, i bilagan till rådets beslut 2010/644/Gusp av den 25 oktober 2010 om ändring av beslut 2010/413,
  - punkt 4 i tabell B i bilaga VIII till rådets förordning (EU) nr 961/2010 av den 25 oktober 2010 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av förordning nr 423/2007,
  - rådets beslut 2011/783/Gusp av den 1 december 2011 om ändring av beslut 2010/413,
  - rådets genomförandeförordning (EU) nr 1245/2011 av den 1 december 2011 om genomförande av förordning (EU) nr 961/2010,
  - punkt 4 i tabell B, avsnitt I, i bilaga IX till rådets förordning (EU) nr 267/2012 av den 23 mars 2012 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av förordning (EU) nr 961/2010.
- 2) **Verkningarna av beslut 2010/413, i dess lydelse enligt beslut 2010/644 och beslut 2011/783, ska bestå såvitt avser Persia International Bank till dess att ogiltigförklaringen av förordning nr 267/2012 träder i kraft.**
- 3) **Talan ogillas i övrigt.**
- 4) **Europeiska unionens råd ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Persia International Banks rättegångskostnader.**
- 5) **Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.**

Pelikánová

Jürimäe

Van der Woude

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 6 september 2013.

Underskrifter